

his artibus HAMBERGERO ; logicorumque artificia a me, athenaei huius iam PRO-
 RECTORE; morum insuper disciplinam, atque reliqua sapientum sancita a prae-
 clarissimo BOTO feliciter hauriebat; in stili denique exercitiis ROSAM, magi-
 strum scilicet philosophiae doctissimum, ducem fortitus. Nec minorem interea
 mentis ardorem & constantiam, cum Iurisconsulto egregio, IO. CHRISTIANO
 SCHROETERO, institutiones tunc imperatorias scholis publicis explananti; tum
 nobilissimo FRATRI, cuius, inter legitimae disciplinae Doctores, & prouincialis
 apud nos curiae aduocatos, haud vulgare est nomen, CASPARI ACHATIO BECKIO,
 elementis Iustinianeis, cunctisque iurisprudenciae, tam ciuilibus & canoni-
 cae, quam de feudorum ratione agentis, & ex naturae ac gentium legibus deri-
 natae, partibus, lumen clarissimum afferenti; & maximorum simul iuris anti-
 stitum, HOPPII, PVFFENDORFII, STRVVI, LVDOVICI, SCHILTERI, STRYKII, KVL-
 PISII, LAVTERBACHII, STRAVCHII, de argumentis his editos libros erudite interpre-
 tanti, continuo approbavit; inque examinibus crebris, & in disputatorum quoque
 arena, moderatore eodem, egregie stetit; integrum ita iuris curriculum, iterata
 iam vice, ac prosperrimo successu emensus. Aeque vero laudabili instituto
 cum in excolendae virtutis sententia BEATVS perstiterit; &, quae vel leuem ali-
 quam vanitatis vitiique suspicionem facerent, ea infra se iudicauerit; tamque
 exoptatissimo FRATRI, honesta ac laeta omnia de se scribendi, quam veneran-
 dis PARENTIBVS, spem de studiis suis insignem ac certam concipiendi, causam
 praebuerit; equidem vehementer dolendum est, destinata haec optima, atque
 omnium laude dignissima, ab incommoda valetudine, quae, aliquot abhinc
 mensibus, a stomachi, viscerumque inferiorum ac dorsi doloribus, initium
 cepit, nuperius vero in COLICAE, prout medicorum filii vocant, SCORBTICAE
 morbum desiit, qui, quod scirrhus in latere sinistro obstaret, ab vtrisque VVE-
 DELIIS, summae doctrinae ac experientiae Viris, expugnari haud poterat, mu-
 tata nouissime ac interuersa fuisse. Inter haec BECKIUS mentem, pietatis ac
 fiduciae plenam, inque coelum subinde, non sine admiratione omnium, emi-
 cantem, magisque adhuc, summe reuerendi VVEISSENBORNIi verbis, diuinoque
 viatico confirmatam, ipsis calendis Augusti, inter laudatissimi FRATRIS, alio-
 rumque, qui aderant, preces ac gemitus, Deo reddebat. Vestra interest, CIVES,
 Iuuenis tam praeclari exequiis, sollempni hodie ritu celebrandis, habitu lugu-
 bri adesse, pietatemque vestram mortalitatis memoria excitare. P. P. sub

Acad. Sig. Domin. x. post Trinit. A. O. R.

CIO MDCCXIV.

